

Arrest

nr. 324 322 van 31 maart 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X
wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. MANDELBLAT
A. Reyerslaan 41/8
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders X en X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 2 januari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 december 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de ouders van de verzoekende partij en hun advocaat M. VOS loco advocaat C. MANDELBLAT. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Georgische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in november 2020.

Op 23 oktober 2024 dient hij als minderjarige in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in.

Op 18 december 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Jouw ouders diende een verzoek om internationale bescherming in op jouw naam op 23 oktober 2024.

Volgens jouw ouders hun verklaringen ben je een Georgisch staatsburger en werd je geboren op [...] november 2020 te Tbilisi waar je verbleef tot 21 november 2023 toen je ouders Georgië verlieten en reisde samen met hen naar België waar je aankwam op diezelfde dag.

Jouw moeder verklaarde dat ze besloot om in jouw naam een verzoek om internationale bescherming in te dienen in België aangezien zij problemen hadden in Georgië en jij daardoor niet zou kunnen terugkeren. Je ouders verklaarden in hun eigen verzoek dat ze wegens familiale problemen het land zouden hebben verlaten en niet in staat zouden zijn terug te keren. Je moeder haalde ook aan dat je ook een gezondheidsprobleem zou hebben, maar liet na om hier concrete verklaringen over te bieden.

Ter staving van jou verzoek legde je ouders je paspoort neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als minderjarige, bepaalde procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal. Er werd namelijk vastgesteld dat jij niet persoonlijk kon worden gehoord, omdat je wegens je jonge leeftijd niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt. Daarom werd aan jouw ouders de mogelijkheid geboden om de motieven in jouw plaats uiteen te zetten.

Er werd bij de beoordeling van jouw nood aan internationale bescherming rekening gehouden met je jeugdige leeftijd, maturiteit en beperkingen, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 die bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

Na een grondige analyse door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dient te worden vastgesteld dat je problemen niet gegrond zijn aangezien deze zich baseren op feiten die jouw ouders ook aanhaalden bij hun eigen verzoek.

Vooreerst stelt het CGVS vast dat jouw ouders werden uitgenodigd op 29 november 2024 en hoewel jouw moeder een ziekteattest wist neer te leggen was dit niet het geval voor jouw vader. Je vader verkeerde bijgevolg in de mogelijkheid om de asielmotieven in jouw hoofd uiteen te zetten en liet na om deze mogelijkheid te benutten. Dit vertoont vooreerst al een desinteresse die onverenigbaar is met de stelling dat jij een vrees voor vervolging zou koesteren in je land van herkomst.

Uit de verklaringen van je moeder blijkt voorts dat je verzoek om internationale bescherming berust op dezelfde gronden die je ouders aanhaalden ter staving van hun verzoeken van 20/12/2023 (Fiche BMV Nr. III 'Aangehaalde redenen'). Het CGVS nam een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming op 21 maart 2024 en dat door de raad van Vreemdelingenbetwistingen werd bevestigd op 20/09/2024 in hun arrest nr. 313281 (RvV Arrest Nr. 313281). Zo beweerden je ouders problemen te hebben met hun bredere familie. Deze problemen werden door het CGVS in de beslissing van 21 maart 2024 als ongegrond geacht wegens de mogelijkheid voor bescherming in Georgië. Deze beslissing werd ook door de Raad van Vreemdelingenbetwistingen bevestigd in hun arrest op 20/09/2024 en blijft bijgevolg onverkort gelden. (RvV Arrest Nr. 313281).

Je moeder haalde op de DVZ verder aan dat je gezondheidsproblemen zou hebben, maar ze liet na om hierover verder uit te wijden, noch enig attest neer te leggen ter staving van deze verklaringen (Fiche MEA Nr. III 'Aangehaalde redenen'). Deze door je moeder ingeroepen vermeende medische problemen houden dan ook geen verband met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming

De documenten die je ouders neerlegde weten bovenstaande appreciatie niet te wijzigen. Je paspoort toont namelijk louter je identiteit aan, maar deze wordt door het CGVS niet in vraag gesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), de artikelen 48/3, §2, 48/4, 48/5, 49/3, 57/6, §3, eerste lid, 6° en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoeker voegt een Messenger-conversatie tussen zijn paternale grootmoeder en zijn moeder als stavingstuk toe bij zijn verzoekschrift.

3. Aanvullende nota

Op 17 maart 2025 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin gerefereerd wordt aan het volgende rapport (met verwijzing naar weblink): COI Focus, “Georgië. Algemene situatie”, 12 februari 2025.

4. Juridisch kader

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, DOC 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem of haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de Memorie van Toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: “De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerder verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (*Parl. St. Kamer*, 2016-2017, DOC 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard te zijn dat zij een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Deze ‘eigen feiten’ in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet hoeven niet noodzakelijk ‘nieuwe elementen of feiten’ te zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet (EASO, “*Practical Guide on Subsequent Applications*”, december 2021, p. 44).

5. Beoordeling van de zaak

5.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, is voldaan. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

5.2. Wat betreft de bijzondere procedurele noden als begeleide minderjarige, wordt ten aanzien van verzoeker in de bestreden beslissing het volgende gemotiveerd:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als minderjarige, bepaalde procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal. Er werd namelijk vastgesteld dat jij niet persoonlijk kon worden gehoord, omdat je wegens je jonge leeftijd niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt. Daarom werd aan jouw ouders de mogelijkheid geboden om de motieven in jouw plaats uiteen te zetten.

Er werd bij de beoordeling van jouw nood aan internationale bescherming rekening gehouden met je jeugdige leeftijd, maturiteit en beperkingen, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

(...)

Vooreerst stelt het CGVS vast dat jouw ouders werden uitgenodigd op 29 november 2024 en hoewel jouw moeder een ziekteattest wist neer te leggen was dit niet het geval voor jouw vader. Je vader verkeerde bijgevolg in de mogelijkheid om de asielmotieven in jouw hoofde uiteen te zetten en liet na om deze mogelijkheid te benutten. Dit vertoont vooreerst al een desinteresse die onverenigbaar is met de stelling dat jij een vrees voor vervolging zou koesteren in je land van herkomst.”

Verzoeker werpt een schending op van het zorgvuldigheidsbeginsel omdat het CGVS zijn ouders nadat zij niet waren verschenen op het persoonlijk onderhoud van 29 november 2024, niet opnieuw voor een persoonlijk onderhoud heeft uitgenodigd.

Uit het administratief dossier blijkt dat de oproepingsbrief voor het persoonlijk onderhoud werd gericht aan verzoekers ouders. Daarbij werd vermeld dat verzoeker, conform artikel 57/6, § 3, tweede lid van de Vreemdelingenwet, niet persoonlijk kon worden gehoord omdat hij wegens zijn jonge leeftijd niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt. De ouders werden bijgevolg uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud waarbij werd gepreciseerd dat indien zij niet aanwezig zijn voor dit persoonlijk onderhoud en indien zij geen gevolg geven aan deze uitnodiging, de commissaris-generaal een beslissing kan nemen over het beschermingsverzoek van verzoeker op basis van de informatie waarover zij beschikt.

Verzoekers ouders zijn niet verschenen op het persoonlijk onderhoud van 29 november 2024. De commissaris-generaal stelt op goede gronden vast dat verzoekers moeder, middels een medisch attest van 29 november 2024, een geldige reden voor haar afwezigheid voorlegt maar nergens uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers vader een geldige reden voor zijn afwezigheid voorlegt.

Ter terechtzitting voert verzoekers raadsman aan dat er praktische moeilijkheden waren voor de vader om zich op 29 november 2024 te verplaatsen naar het CGVS omdat de vader voor verzoeker moest zorgen wegens de ziekte van de moeder. Uit het administratief dossier blijkt niet dat het CGVS hiervan op de hoogte werd gebracht. Bovendien wordt van dit betoog geen begin van bewijs voorgelegd zodat dit niet meer dan een loutere bewering is. Enige overmachtssituatie in hoofde van de vader wordt niet aangetoond. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal op goede gronden vastgesteld dat de vader niet belet was om naar het persoonlijk onderhoud van 29 november 2024 te komen in het kader van het beschermingsverzoek van verzoeker en dat hij dus geen gevolg heeft gegeven aan de uitnodiging. De commissaris-generaal kon

terecht overgegaan tot een inhoudelijke en individuele beoordeling van het beschermingsverzoek van verzoeker op basis van de elementen aanwezig in het administratief dossier.

Gelet op het voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat verzoekers rechten in het kader van zijn procedure internationale bescherming werden gerespecteerd alsook dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen. Dat de commissaris-generaal onzorgvuldig heeft gehandeld kan geenszins worden bijgetreden.

5.3. De bestreden beslissing is, zoals reeds hoger werd aangegeven, geschraagd op artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

Op 22 november 2023 dienen verzoekers ouders een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoeker als vergezellende minderjarige wordt ingediend. Volgens de verklaringen van verzoekers ouders hebben zij Georgië verlaten wegens een vrees voor vervolging vanwege hun families omdat zij tegen hun relatie waren gelet op het leeftijdsverschil van dertien jaar tussen hen. Op 21 maart 2024 neemt de commissaris-generaal in hoofde van verzoekers ouders een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De commissaris-generaal oordeelt dat verzoekers ouders geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aantonen omdat zij het niet aannemelijk maken dat zij geen beroep kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de Georgische autoriteiten. Verzoekers ouders dienen tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad dat op 20 september 2024 bij arrest nr. 313 281 wordt verworpen. De beslissing in het kader van deze verzoeken is bijgevolg een definitieve beslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de Vreemdelingenwet.

Op 23 oktober 2024 dient verzoeker als minderjarige in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Op 18 december 2024 verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk en motiveert op goede gronden dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° juncto artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet:

“Uit de verklaringen van je moeder blijkt voorts dat je verzoek om internationale bescherming berust op dezelfde gronden die je ouders aanhaalden ter staving van hun verzoeken van [20/12/2023] [sic] (Fiche BMV Nr. III ‘Aangehaalde redenen’). Het CGVS nam een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming op 21 maart 2024 en dat door de raad van Vreemdelingenbetwistingen werd bevestigd op 20/09/2024 in hun arrest nr. 313281 (RvV Arrest Nr. 313281). Zo beweerden je ouders problemen te hebben met hun bredere familie. Deze problemen werden door het CGVS in de beslissing van 21 maart 2024 als ongegrond geacht wegens de mogelijkheid voor bescherming in Georgië. Deze beslissing werd ook door de Raad van Vreemdelingenbetwistingen bevestigd in hun arrest op 20/09/2024 en blijft bijgevolg onverkort gelden. (RvV Arrest Nr. 313281).

Je moeder haalde op de DVZ verder aan dat je gezondheidsproblemen zou hebben, maar ze liet na om hierover verder uit te wijden, noch enig attest neer te leggen ter staving van deze verklaringen (Fiche MEA Nr. III ‘Aangehaalde redenen’). Deze door je moeder ingeroepen vermeende medische problemen houden dan ook geen verband met de criteria zoals bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming

De documenten die je ouders neerlegde weten bovenstaande appreciatie niet te wijzigen. Je paspoort toont namelijk louter je identiteit aan, maar deze wordt door het CGVS niet in vraag gesteld.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent en draagkrachtig.

5.4. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aanvoert om de pertinente motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Verzoeker verwijst naar de (onvertaalde) Messenger-conversatie tussen zijn paternale grootmoeder en zijn moeder, dat als stavingstuk bij het verzoekschrift werd gevoegd, en waarin de grootmoeder bedreigingen uit aan zijn moeder. Dit nieuwe stavingstuk bevestigt de problematiek tussen verzoekers ouders en hun families maar weerlegt geenszins de vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoekers ouders voor hun familiale problemen beroep kunnen doen op de hulp en bescherming van de Georgische autoriteiten.

De Raad stelt vast dat uit de recente *“COI Focus Georgië – Algemene situatie”* van 12 februari 2025 waarnaar in de aanvullende nota van de commissaris-generaal van 17 februari 2025 wordt verwezen, blijkt

dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Verzoeker werpt hier geen ander licht op. In zijn verzoekschrift beperkt hij zich tot het - op algemene wijze - uiten van kritiek op de beschermingsmogelijkheden in Georgië. De Raad wijst erop dat het echter aan verzoeker toekomt in concreto aan te tonen dat het hem en zijn ouders in Georgië aan nationale bescherming ontbeert, alwaar hij evenwel in gebreke blijft.

5.5. Wat betreft verzoekers betoog dat er rekening moet worden gehouden met het hoger belang van het kind, beaamt de Raad dat het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging vormt tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige, zoals artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet voorschrijft. Anderzijds mag niet worden vergeten dat het de commissaris-generaal, en ook de Raad, in het kader van het asielcontentieux, enkel toekomt inhoudelijk na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden, bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, opdat hem of haar de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. In casu komt hierbij nog de vereiste dat de commissaris-generaal, conform artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, eerst moet nagaan of hij het beschermingsverzoek van de minderjarige verzoeker al dan niet ontvankelijk kan verklaren. De commissaris-generaal en de Raad zouden hun bevoegdheid te buiten gaan mochten zij een vreemdeling die niet voldoet aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet of aan de ontvankelijkheidsvoorwaarde in artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet toch als vluchteling erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. In het kader van een beschermingsverzoek, quod in casu, dient de afweging van het belang van de minderjarige vreemdeling dan ook enkel te worden beoordeeld binnen de definitie van vluchteling en de voorwaarden voor subsidiaire bescherming, alsook binnen de ontvankelijkheidsvoorwaarde gesteld in artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Het beginsel van het 'belang van het kind' is in die zin in het specifieke kader van het zogenaamde asielcontentieux dan ook beperkt, zoals ook de Raad van State aanhaalde in zijn arrest nr. 223.630 van 29 mei 2013. Het recht van het kind om in aanmerking te komen voor internationale bescherming (samen met of onafhankelijk van zijn ouders), zoals ook vermeld in artikel 22 van het Kinderrechtenverdrag, vloeit niet voort uit het kind-zijn als dusdanig, maar een kind heeft, net als ieder ander, het recht om in aanmerking te komen als hij of zij voldoet aan de insluitingscriteria.

Verder wijst de Raad erop dat blijkt dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de minderjarigheid van verzoeker en in een aangepaste behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming heeft voorzien (zie ook punt 5.2.). Zo werden verzoekers ouders, gelet op de jonge leeftijd van verzoeker, de mogelijkheid geboden om verzoekers asielmotieven in zijn naam uiteen te zetten (waar zij echter geen gevolg aan hebben gegeven en waarvoor enkel de moeder een geldige reden heeft voorgelegd). Tevens blijkt dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid erop gewezen heeft dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Kinderrechtenverdrag op hem van toepassing is. De Raad is dan ook van oordeel dat de commissaris-generaal tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker wel degelijk rekening heeft gehouden met het hoger belang van het kind.

Wat betreft de beoordeling over het beschermingsverzoek, in het kader van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing dat de commissaris-generaal

ook rekening heeft gehouden met de zeer jonge leeftijd van verzoeker. Met het louter theoretisch betoog over het belang van het kind, zonder concreet toe te lichten hoe en waar de commissaris-generaal dan geen rekening heeft gehouden met de belangen van de minderjarige verzoeker, maakt verzoeker niet aannemelijk dat de commissaris-generaal binnen zijn wettelijke bevoegdheid geen rekening heeft gehouden met de belangen van het kind. Er wordt niet aannemelijk gemaakt dat de commissaris-generaal, door in casu te oordelen dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een apart onderzoek rechtvaardigen, het hoger belang van het kind heeft miskend.

5.6. Het voorgaande in acht genomen, kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat verzoeker geen eigen feiten heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht besloten om met toepassing van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet het beschermingsverzoek niet ontvankelijk te verklaren. Een schending van dit artikel blijkt niet.

5.7. Aangezien artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden niet dienstig. Ook de aangevoerde schending van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet mist juridische grondslag.

5.8. Waar verzoeker aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de verklaringen van verzoekers ouders bij de Dienst Vreemdelingenzaken (Fiche BMV, punt III 'Aangehaalde redenen'). De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en haar beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden vastgesteld.

5.9. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. Een kennelijke appreciatiefout noch een schending van de materiële motiveringsplicht kan worden aangenomen.

5.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS. Overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart tweeduizend vijftieng door:

V. HOEFNAGELS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

